

[Poul Boeg.]

Må jeg som et sidste punkt i denne forbindelse lige i anledning af noget, hr. Glistrup sagde under sit indlæg, svare ham: når han taler om noget, der sker den 28. november kl. 8 om morgenen, idet han hævder at have haft udsættelse og have haft frist til dette tidspunkt, så gør jeg for det første for en ordens skyld opmærksom på, at hr. Glistrup jo må mene den 29. november og ikke den 28. november; men rent bortset derfra er der det vigtige realitetspunkt i det, at det af myndighederne er bestridt, at der var givet udsættelse helt frem til torsdag morgen, og dette forhold er jo oven i købet ifølge den foreliggende dokumentation erkendt af partiets egen kandidat, hr. Bové.

Det andet kontroversielle punkt, der foreligger i betænkningen, er den uheldige stemmeseddel i Randerskredsen. Centrum-demokraternes standpunkt fremgår jo af flertalsindstillingen i betænkningen, hvortil jeg kan henvise. Det fremgår også deraf, hvilke grunde vi har til at komme til det resultat, at der ikke bør være omvalg, og jeg vil som supplement blot gerne præcisere, at det er efter meget nøje overvejelse, vi er kommet til dette resultat. Vi er fuldt ud opmærksom på, at der er en risiko for, at denne afgørelse kan indeholde en uretfærdighed. Men forholdet er bare det, at det her ikke drejer sig om at vælge mellem en uretfærdig og en retfærdig løsning; hvis det var tilfældet, var sagen jo let og enkel. Det drejer sig om at vælge mellem to løsninger, der begge indeholder en potentiel mulighed for uretfærdige konsekvenser, og så må det være vor opfattelse, at i en sådan situation må den interesseafvejning, som er os påtvunget, føre til, at vi vælger den mindst uretfærdige udvej, og det må være ikke at dekretere omvalg.

Endelig skal jeg gøre en bemærkning om sagen vedrørende folketingsmand Maigaards valgbarhed. Centrum-demokraterne vil gerne præcisere, at vi lægger størst mulig afstand mellem os og den mindretalsudtalelse, som fremskridtspartiet her har fremsat. Vi finder den i formen lidet forenelig med tingets værdighed, og vi vil specielt gerne præcisere, at den afgørelse, vi dér går ind for, er en rent konkret begrundet afgørelse — begrundet dels med bødens absolut og relativt ringe størrelse, dels med den omstændig-

hed, at forholdet ikke var bevidst, men var udtryk for grov uagtsomhed; der kan derfor ikke ud fra denne konkrete afgørelse trækkes generelle konklusioner på det pågældende område.

Med disse bemærkninger skal jeg til slut anbefale, at tinget godkender samtlige de stedfundne valg.

Poul Dam (SF):

Jeg skal knytte nogle få supplerende bemærkninger til den afgivne betænkning.

Den er som så mange tidligere betænkninger af denne art præget af nogle bemærkninger om mangelfulde stemmesedler og mangelfulde valgbøger. Jeg har prøvet at følge sagen tilbage og mener at kunne konstatere, at disse klager er gentaget regelmæssigt, siden vi fik den nuværende valgordning i 1920. Man kan måske tillade sig en spids bemærkning om, at folkeoplysningen her i landet ikke synes at være så forfærdelig vidt fremskreden, når vi har disse kvaler stadig væk.

Udvalget foreslår nu, at man skal udsende nogle regelrette stemmesedler, således at valgbestyrelserne kan se, hvordan man skal lave en stemmeseddel. Jeg mener ikke, det skulle være nødvendigt. De fleste valgbestyrelsesmedlemmer har skolesøgende børn, og der findes ikke en samfundslærebog her i landet, hvor der ikke er et eksempel på, hvordan en stemmeseddel skal udformes. Men det har de pågældende valgbestyrelsesmedlemmer åbenbart holdt sig for fine til at studere.

Blandt de klager, der er grund til at knytte nogle bemærkninger til, er klagen vedrørende et folkeregister, som har nægtet en person at afgive stemme pr. brev. Jeg synes, der er grund til at understrege, at dette folkeregister har opfattet sin opgave meget rigorøst, og at man ikke kan bare sig for mistanken om, at der har været tale om en vis chikane over for den pågældende vælger. I hvert fald må det fastslås i fremtiden, at et folkeregister ikke kan optræde på denne måde, og det pågældende folkeregister bør have en næse i denne sag.

Så er der sagerne vedrørende Århus amt. Jeg skal helt se bort fra den tragikomiske Bové-sag, der i litteraturen vil gå over som et interessant eksempel fra det politiske livs psykopatologi. Men der er mere grund til at